

Domnul aude și salvează

Sabat după-amiază

De memorat: Psalmii 34:17

„Când strigă cei fără prihană, Domnul aude, și-i scapă din toate necazurile lor.”

În repetate rânduri, psalmii evidențiază adevărul că Dumnezeu suveran, care a creat și susține universul, Se descoperă și ca un Dumnezeu personal, care inițiază și menține o relație cu oamenii.

Dumnezeu este aproape de poporul Său și de creația Sa, atât cea din cer, cât și cea de pe pământ (Psalmii 73:23,25). Deși „Și-a așezat scaunul de domnie în ceruri” (103:19) și „înaintează prin câmpii” (68:4), El este și „lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima” (145:18). Psalmii susțin invariabil adevărul că Domnul este Dumnezeul cel viu, Cel care acționează în favoarea celor care Îl cheamă (55:16-22). Psalmii sunt atât de importanți tocmai pentru că, pe de o parte, au fost inspirați de Dumnezeul cel viu, iar pe de altă parte Îi sunt adresați tot Lui, care aude și răspunde la rugăciuni.

Ar trebui să nu uităm că cea mai bună reacție din partea noastră la apropierea dovedită de Dumnezeu este o viață de credință în El și de ascultare de poruncile Sale. Nimic mai puțin decât această credință și ascultare nu va fi acceptat de El, așa cum a dovedit deseori istoria poporului Israel.

Duminică, 21 ianuarie

„Trupul meu nu era ascuns de Tine”

1. Citește Psalmii 139:1-18. Cum descrie acest text poetic puterea (v.1-6), prezența (v.7-12) și bunătatea (v.13-18) lui Dumnezeu? Ce îți spune măreția lui Dumnezeu despre împlinirea făgăduințelor Sale?

Psalmi 139:1-18

- ¹ (Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.) Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști,
- ² știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul.
- ³ Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele.
- ⁴ Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.
- ⁵ Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte, și-Ți pui mâna peste mine.

- ⁶ O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde.
- ⁷ Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de Fața Ta?
- ⁸ Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo;
- ⁹ Dacă voi lua aripile zorilor, și mă voi duce să locuiesc la marginea mării,
- ¹⁰ și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca.
- ¹¹ Dacă voi zice: „Cel puțin întunericul mă va acoperi, și se va face noapte lumina dimprejurul meu!”
- ¹² Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul ca lumina.
- ¹³ Tu mi-ai întocmit rinichii, Tu m-ai țesut în pânțelele mamei mele:
- ¹⁴ Te laud că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!
- ¹⁵ Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului.
- ¹⁶ Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele cari-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.
- ¹⁷ cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeuule, și cât de mare este numărul lor!
- ¹⁸ Dacă le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip. Când mă trezesc, sunt tot cu Tine.

Ai vrut vreodată să ajuți pe cineva, dar nu ai avut resurse? Sau invers, alții au încercat să te ajute, dar nu ți-au înțeles nevoile? Spre deosebire chiar și de cei mai iubitori și bine intenționați oameni, Dumnezeu nu doar că ne cunoaște la perfecție pe noi și situația noastră, dar are și mijloacele necesare pentru a ne ajuta. Prin urmare, promisiunile Sale de ajutor și eliberare nu sunt simple vorbe în vânt, ci asigurări ferme.

Psalmistul este cunoscut de Dumnezeu într-un mod unic și total, astfel că nici măcar pânțelele mamei nu l-a putut ascunde de privirea divină (Psalmii 139:13,15). Această cunoaștere vizează timpul (139:2), trăirile interioare (139:2,4) și spațiul (139:3) – întreaga existență a psalmistului. Magnifica cunoaștere divină este rezultatul calității Lui de Creator și al relației Lui strânse cu oamenii, manifestată prin grija Lui pentru ei.

Acest minunat adevăr despre Dumnezeu care ne știe în profunzime nu ar trebui să ne sperie, ci să ne conducă în brațele lui Isus și la ceea ce a realizat pentru noi la cruce. Căci prin credința în Isus ne-a fost dată neprihănirea Sa, „neprihănirea lui Dumnezeu” Însuși (Romani 3:5,21).

Prezența lui Dumnezeu este redată prin menționarea că El ajunge până în „Locuința morților” (*șeol*, „mormânt”) și în „întuneric” (Psalmii 139:8,11,12), locuri care nu sunt de obicei asociate cu locuința Sa (56:13). Prezența Lui este, de asemenea, descrisă ca luarea aripilor zorilor (est) pentru a locui la marginea mării (vest) (139:9). Aceste imagini transmit adevărul că nu există niciun loc în univers în care Dumnezeu nu poate ajunge la noi. Deși nu este parte din univers, așa cum cred unii, El este aproape de întreg universul, nu doar prin faptul că l-a creat, ci și că îl menține în funcțiune (vezi Evrei 1:3).

Ca Acela care știe totul despre noi, Dumnezeu ne poate ajuta și ne poate reface. Noua conștientizare a măreției divine naște în psalmist o explozie de laudă și încredere reînnoită. El primește cu bucurie cercetarea divină ca mijloc prin care poate îndepărta din viața lui orice ar tulbura relația lui cu Dumnezeu.

Unii ar putea considera ceva de speriat că Dumnezeu cunoaște atât de multe despre ei, chiar și cele mai întunecate secrete. De ce este atunci Evanghelia singura noastră speranță?

Luni, 22 ianuarie

Siguranța oferită de grija lui Dumnezeu

2. Citește Psalmii 40:1-3; 50:15; 55:22 și Psalmul 121. Cum este implicat Dumnezeu în activitățile noastre de zi cu zi?

Psalmi 40:1-3

¹ (Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.) Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele.

² M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă, și mi-a întărit pașii.

³ Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeul nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s-au temut, și s-au încrezut în Domnul.

Psalmi 50:15

Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!

Psalmi 55:22

Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit.

Psalmul 121

¹ (O cântare a treptelor.) Îmi ridic ochii spre munți... De unde-mi va veni ajutorul?

² Ajutorul îmi vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul.

³ Da, El nu va îngădui să ți se clatine piciorul; Cel ce te păzește, nu va dormita.

⁴ Iată că nu dormitează, nici nu doarme Cel ce păzește pe Israel.

⁵ Domnul este Păzitorul tău, Domnul este umbra ta pe mâna ta cea dreaptă.

⁶ De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna noaptea.

⁷ Domnul te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul.

⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, de acum și până în veac.

Domnul Se prezintă în Scriptură ca Dumnezeu cel viu care lucrează pentru cei care Îl cheamă. Pentru psalmist, Domnul este „necurmat [...] înaintea ochilor lui” (16:8). Prin urmare, se încrede în Dumnezeu și apelează la El (7:1; 9:10). Domnul Îl va auzi chiar și când strigă „din fundul adâncului” (130:1,2), însemnând că nicio împrejurare de viață nu se află în afara domniei suverane a lui Dumnezeu. Prin urmare, strigătul psalmistului, oricât de urgent, nu este niciodată lipsit de speranță.

La rândul lui, Psalmul 121 apreciază puterea Creatorului în viața credinciosului. Această putere include: **(1)** „El nu va îngădui să ți se clatine piciorul” (121:3) – Imaginea piciorului transmite adesea călătoria omului prin viață (66:9; 119:105; Proverbele 3:23). Cu vântul ebraic pentru „a nu se clătina” se referă la siguranța pe care Dumnezeu o dă lumii (Psalmii 93:1) și Sionului (125:1). **(2)** Dumnezeu ca Păzitor al lui Israel care nu moțâie și nu doarme – Aceasta este o imagine care evidențiază vigilența și promptitudinea Lui neîntreruptă când acționează în favoarea copiilor Săi (121:3,4). **(3)** Domnul este „umbra ta” (121:5,6) – Este o idee care amintește de stâlpul de nor din vremea exodului (Exodul 13:21,22). În mod asemănător, Domnul îi asigură poporului Său adăpost fizic și spiritual. **(4)** Dumnezeu este pe mâna dreaptă (Psalmii 121:5) – Mâna dreaptă înseamnă, de obicei, mâna mai puternică a unei persoane, mâna acțiunii (74:11; 89:13). Aici transmite apropierea și favoarea lui Dumnezeu (16:8; 109:31; 110:5). **(5)** Protecția oferită de Dumnezeu poporului Său este clar confirmată în Psalmii 121:6-8 – Dumnezeu Își va feri copiii de orice rău. Nici „soarele”, nici „luna” nu îi va bate. Dumnezeu îi va păzi „la plecare și la venire”. Aceste elemente poetice scot în evidență grija cuprinzătoare, neîncetată a lui Dumnezeu.

Concluzia? Psalmistul avea încredere în grija iubitoare a lui Dumnezeu. Noi, desigur, ar trebui să facem la fel.

Cum simți tu la nivel practic realitatea grijii lui Dumnezeu? Dar cum îți manifesti grija plină de iubire pentru ființe vulnerabile, cum ar fi persoanele cu dizabilități?

Domnul este un loc de adăpost

3. Citește Psalmii 17:7-9; 31:1-3; 91:2-7. Ce face psalmistul în vremuri de necaz?

Psalmi 17:7-9

- ⁷ Arată-Ți bunătatea Ta cea minunată, Tu, care scapi pe cei ce caută adăpost, și-i izbăvești de potrivnicii lor, prin dreapta Ta!
⁸ Păzește-mă ca lumina ochiului, ocrotește-mă, la umbra aripilor Tale,
⁹ de cei răi, care mă prigonesc, de vrăjmașii mei de moarte, care mă împresoară.

Psalmi 31:1-3

- ¹ (Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.) Doamne, în Tine mă încred: să nu fiu dat de rușine niciodată. Izbăvește-mă, în dreptatea Ta!
² Pleacă-Ți urechea spre mine, grăbește de-mi ajutor! Fii pentru mine o stâncă ocrotitoare, o cetățuie unde să-mi găsesc scăparea!
³ Căci Tu ești Stânca mea, Cetățuia mea, și, pentru Numele Tău, mă vei povățui și mă vei călăuzi.

Psalmi 91:2-7

- ² zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare, și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!”
³ Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiirile ei.
⁴ El te va acoperi cu penele Lui, și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui!
⁵ Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua,
⁶ nici de ciuma, care umblă în întuneric, nici de molima, care bîntuie ziua nameaza mare.
⁷ O mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia.

Psalmistul trece prin diferite probleme. În același timp, el se îndreaptă spre Dumnezeu, care este un loc de refugiu în timpul oricărui necaz. Încrederea este o alegere conștientă de a recunoaște controlul lui Dumnezeu asupra vieții omului în orice circumstanță. Dacă încrederea nu funcționează în necaz, atunci nu va funcționa niciodată.

Mărturia psalmistului despre Domnul: „El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!” (91:2) izvorăște din experiențele lui trecute cu Dumnezeu și slujește acum la întărirea credinței

în ce privește viitorul. Psalmistul Îl numește pe Dumnezeu Preaînalt și Atotputernic (91:1,2), evocând măreția absolută a Dumnezeului său.

Psalmistul vorbește și despre siguranța pe care o putem găsi la Dumnezeu. „Ocotirea” („adăpostul” sau „ascunzătoarea”), „umbra” (91:1), „locul... de scăpare”, „cetățuia” (91:2), „aripile”, „scut”, „pavăză” (91:4) și „locul... de adăpost”, „turnul... de scăpare” (91:9) sunt imagini care reprezentau locuri ideale de refugiu, în cultura psalmistului. Nu trebuie decât să ne gândim la căldura de nesuportat a soarelui în acea parte a lumii pentru a aprecia umbra sau să ne amintim de vremurile de războaie din istoria lui Israel pentru a aprecia siguranța oferită de un scut sau de o fortăreață/cetățuie.

4. Citește Psalmii 17:8 și Matei 23:37. Ce imagine este folosită aici și ce transmite ea?

Psalmi 17:8

Păzește-mă ca lumina ochiului, ocrotește-mă, la umbra aripilor Tale,

Matei 23:37

Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!

Una dintre cele mai profunde metafore este cea a umbrei oferite de aripi (Psalmii 17:8; 57:1; 63:7). Această metaforă evocă siguranță și confort, sugerând ocrotirea oferită de o mamă pasăre. Domnul este comparat cu un vultur care își duce puii pe aripi (Exodul 19:4, Deuteronomul 32:11) și cu o găină care își adună puii sub aripi (Matei 23:37).

Cum putem totuși să facem față atunci când necazul lovește și nu vedem parcă ocrotirea lui Dumnezeu? De ce aceste traume nu înseamnă că Dumnezeu nu este lângă noi?

Miercuri, 24 ianuarie

Apărător și Eliberator

5. Citește 1 Corinteni 10:1-4. Cum descrie Pavel istoria exodului? Ce lecție spirituală caută să ne învețe?

1 Corinteni 10:1-4

- ¹ Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare,
- ² toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise;
- ³ toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească,

⁴ și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos.

6. Citește Psalmul 114. Cum este descrisă aici eliberarea poporului Israel din Egipt?

Psalmul 114

- ¹ Când a ieșit Israel din Egipt, când a plecat casa lui Iacov de la un popor străin,
² Iuda a ajuns locașul Lui cel Sfânt, și Israel stăpânirea Lui.
³ Marea a văzut lucrul acesta și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi:
⁴ munții au sărit ca niște berbeci, și dealurile ca niște miei.
⁵ Ce ai tu, mare, de fugi, și tu, Iordanule, de te întorci înapoi?
⁶ Ce aveți, munților, de sălțați ca niște berbeci, și voi, dealurilor, ca niște miei?
⁷ Da, cutremură-te, pământule, înaintea Domnului, înaintea Dumnezeului lui Iacov,
⁸ care preface stâncă în iaz, și cremenea în izvor de ape.

Ce descriere poetică a salvării extraordinare a copiilor lui Dumnezeu din robia egipteană găsim în Psalmul 114! În tot Vechiul Testament și chiar și în Noul Testament, eliberarea din Egipt era văzută ca simbol al puterii lui Dumnezeu de a-Și salva poporul. Același lucru îl face și Pavel în aceste versete din Corinteni, folosind acest episod de istorie ca metaforă, ca simbol al mântuirii prin Isus Hristos.

Psalmul 114 descrie în același timp eliberarea oferită de Dumnezeu prin manifestarea suveranității Sale de Creator asupra puterilor naturii, modalitate prin care Și-a salvat poporul din exod. Marea, râul Iordan, munții și dealurile reprezintă în mod poetic puterile naturale și umane care s-au opus lui Israel în drumul spre țara făgăduită (Deuteronomul 1:44; Iosua 3:14-17). Dumnezeu, așadar, este suveran asupra tuturor.

De fapt, pentru mulți dintre copiii lui Dumnezeu din toate timpurile și din toate locurile, calea spre Ierusalimul ceresc este înțesată de pericole. Psalmii îi încurajează să privească dincolo de munți spre Creatorul cerului și al pământului (Psalmii 121:1).

Spiritul Psalmului 114 este redat de Isus când potolește furtuna de pe mare și când proclamă faptul că biserica nu are de ce să se teamă, pentru că El a biruit lumea (Matei 8:23-27; Ioan 16:33). Faptele mărețe ale lui Dumnezeu pentru poporul Său ar trebui să inspire întregul pământ să se cutremure în prezența Lui (Psalmii 114:7). „Cutremurarea” ar trebui înțeleasă ca o formă de recunoaștere și de închinare, nu ca un motiv de groază (96:9; 99:1). Cu Dumnezeu de partea lor, credincioșii nu au de ce să se teamă.

Care sunt pericolele spirituale cu care ne confruntăm ca oameni credincioși? Cum putem învăța să ne încredem în Domnul și în faptul că El ne poate ajuta să nu cedăm în fața acestor pericole la fel de reale pentru noi astăzi ca pentru psalmist?

Joi, 25 ianuarie

Ajutor din sanctuar

7. Citește Psalmii 3:4; 14:7; 20:1-3; 27:5; 36:8; 61:4; 68:5,35. De unde vine ajutorul, în aceste texte?

Psalmi 3:4

Eu strig cu glasul meu către Domnul, și El îmi răspunde din muntele Lui cel Sfânt.

Psalmi 14:7

O! de ar porni din Sion izbăvirea lui Israel!... Când va întoarce Domnul înapoi pe prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va veseli, și Israel se va bucura.

Psalmi 20:1-3

¹ (Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.) Să te asculte Domnul în ziua necazului, să te ocrotească Numele Dumnezeului lui Iacov,

² să-ți trimeată ajutor din locașul Său cel Sfânt, și să te sprijinească din Sion!

³ Să-Și aducă aminte de toate darurile tale de mâncare, și să primească arderile tale de tot! (Oprire.)

Psalmi 27:5

Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui, și mă va înălța pe o stâncă.

Psalmi 36:8

Se satură de belșugul Casei Tale, și-i adăpi din șivoiul desfătărilor Tale.

Psalmi 61:4

Aș vrea să locuiesc pe vecie în cortul Tău: să alerg la adăpostul aripilor Tale.

Psalmi 68:5,35

⁵ El este Tatăl orfanilor, Apărătorul văduvelor, El, Dumnezeu, care locuiește în locașul Lui cel Sfânt.

³⁵ Ce înfricoșat ești, Dumnezeule, din locașul Tău cel Sfânt! Dumnezeul lui Israel dă poporului Său tărie și mare putere. Binecuvântat să fie Dumnezeu!

Motivul refugiului spiritual și fizic și al ajutorului apare în mod special în contextul sanctuarului. Sanctuarul este un loc de unde vin ajutor, siguranță și salvare. Sanctuarul le oferă adăpost celor tulburați. Dumnezeu apără orfanii și văduvele și dă putere poporului Său, din sanctuarul Său. Când „din Sion, care este întruparea frumuseții desăvârșite, ...strălucește Dumnezeu” (Psalmii 50:2), sunt rostite judecățile drepte ale lui Dumnezeu și își face apariția binecuvântarea Lui (84:4; 128:5; 134:3).

Adăpostul oferit de sanctuar depășește siguranța oricărui alt loc din lume, pentru că în sanctuar Dumnezeu locuiește personal. Prezența lui Dumnezeu este cea care oferă siguranță, nu doar trăinicia clădirii templului. Tot la fel, fiind muntele pe care locuiește Domnul, muntele Sion depășește toți ceilalți munți, deși în realitate nu este decât un modest deal (Psalmii 68:15,16; Isaia 2:2).

8. „Căci n-avem un Mare-Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie” (Evrei 4:15,16). Care sunt asemănările dintre aceste texte și ce spune psalmistul despre sanctuar?

Sfințenia sanctuarului lui Dumnezeu îl determină pe psalmist să recunoască faptul că toți oamenii sunt păcătoși și că nu merită deloc favoarea lui Dumnezeu. Autorul susține mai departe că salvarea se bazează numai pe credințioșia și harul lui Dumnezeu (Psalmii 143:2,9-12). Nimic din noi nu reprezintă vreun merit înaintea lui Dumnezeu. Numai când au o relație corectă cu Dumnezeu, prin pocăință și acceptarea harului și a iertării Lui, oamenii pot cere asigurarea izbăvirii Lui. Slujbele din sanctuar reprezentau salvarea găsită în Isus.

Vineri, 26 ianuarie

Un gând de încheiere

Studiu suplimentar

Ellen G. White, Patriarhi și profeți, capitolul 18, „Noaptea luptei”.

Ce putem învăța din experiența lui Iacov despre puterea rugăciunii insistente și a încrederii fără rezerve în Dumnezeu?

Psalmii ne întăresc credința în Dumnezeu, care este Adăpostul de nădejde al celor care își încredințează viața în mâinile Lui puternice. „Dumnezeu va face lucruri mari pentru aceia care se încred în El. Cauza din care poporul Lui nu are o putere mai mare este faptul că se încrede prea mult în propria înțelepciune și nu-I dă prilej Domnului să-Și manifeste

puterea în favoarea lui. Dumnezeu îi va ajuta în orice nevoie pe copiii Săi credincioși, dacă aceștia își vor pune pe deplin încrederea în El și-L vor asculta cu credincioșie” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 493). Cu toate acestea, unii psalmi pot crea dificultăți serioase atunci când fagăduințele lor nu se potrivesc cu situația noastră din prezent. În astfel de situații, trebuie să învățăm să ne încredem în bunătatea lui Dumnezeu, manifestată cel mai bine la Golgota. De asemenea, uneori psalmii pot fi folosiți pentru a hrăni speranțe false. Răspunsul lui Isus când Satana a folosit greșit versetele 11 și 12 din Psalmul 91 arată că încrederea în Dumnezeu nu ar trebui confundată cu ispitirea lui Dumnezeu (Matei 4:5-7) sau cu încumetarea de a-I cere să facă ceva care este contrar voinței Sale.

Studiu zilnic

Biblia: Isaia 52 – 58;

- Ce vor vedea toate marginile pământului?
- Ce lucru va fi pentru Dumnezeu ca și cu apele lui Noe?
- Ce lucru va fi un semn veșnic, nepieritor?
- Unde locuiește Cel Preaînalt?

Ellen G. White, Divina vindecare, capitolul „Rugăciunea pentru cei bolnavi”.

Ce rele trebuie îndreptate înainte de a fi prezentate nevoile celor bolnavi înaintea Domnului?